

תת"ע 1391/07/13 - מדינת ישראל נגד רפי אלבכרי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1391-07-13 מדינת ישראל נ' אלבכרי
תיק חיצוני: 10250251492
בפני השופט אבישי קאופמן
מאשימה מדינת ישראל
נגד רפי אלבכרי
נאשמים

החלטה

1. בתיק זה הגיעו הצדדים להסדר אשר הוצג ואושר בדיון מיום 7.12.14. עם זאת, לאור התנהלות הנאשם לאורך הדיונים בתיק, ביקשתי התייחסות הסנגור לשאלת חיוב הנאשם בהוצאות ולבקשתו ניתנה לו אפשרות להשלמת טיעון בעניין זה. לאחר שהוגש טיעון כאמור, לאחר שעיינתי במסמכים שהגיש הנאשם ולאחר שחזרתי ועיינתי בתיק ראיתי לנכון לקבוע כדלקמן:

2. לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה בשכרות, ובדיון הראשון שהתקיים ביום 2.9.13 הופיע הנאשם ומונה לו עוד מטעם הסנגוריה הציבורית. הדיון נדחה לחודש נובמבר, שאז הוגשה בקשת דחייה לאור שמחה במשפחת הנאשם. הדיון נדחה לחודש דצמבר, הסנגור (בלא הופעת הנאשם) הודיע כי הצדדים קרובים להסדר והדיון נדחה שוב לחודש ינואר.

בחודש ינואר שוב הוגשה בקשת דחייה והדיון נקבע לחודש פברואר שאז הודיע הסנגור על הסדר. לבקשת הסנגור בכדי לאפשר לנאשם היערכות לפסילת רשיונו, נדחה המשך הדיון לחודש מאי, כשאני מצוין בפרוטוקול כי על הנאשם להיות ערוך להפקדת הרשיון במועד זה.

לדיון זה שוב הופיע הסנגור לבדו והודיע על מחלת הנאשם. הדיון נדחה לודש יוני שאז שוב הופיע הסנגור לבדו והודיע על אבל במשפחת הנאשם. שוב נדחה הדיון לחודש יולי, שאז שוב הוגשה בקשה בנסיבות דומות. הסנגור הסכים לקיום דיון בפגרה והתיק נקבע ליום 20.7, שאז שוב הגיע הסנגור לבדו והודיע כי הנאשם סובל מכאבי שיניים וביקש דחייה קצרה נוספת.

ביום 27.7 חזרה ההתרחשות על עצמה, הסנגור לא ידע להסביר מדוע לא התייצב הנאשם ובהמשך הודיע כי הנאשם לא יכול היה להתייצב לדיון עקב גיוסו בצו 8. בהחלטה שניתנה ביום 31.7 קבעתי כי על הנאשם להתייצב לדיון הבא כשברשותו אישור על שירות מילואים, שאחרת לא אקבל את הסברו, וקבעתי את התיק לחודש אוקטובר.

ביום 2.10 הודיע הסנגור על מחלת הנאשם, וב - 19.10 הודיע הסנגור כי הנאשם חולה עד כדי כך ש"לא יוכל להתייצב לפני חודש ינואר(!)". בעקבות הודעה זו קבעתי:

"אם הנאשם אינו מסוגל להגיע לבית המשפט וזהו הדיון השביעי אליו הוא אינו מגיע, בוודאי אינו נוהג ואם הוא נוהג בוודאי יכול להגיע למספר דקות לבית המשפט על מנת לסיים את התיק לפי הודעת הצדדים בדבר הבנה שנמסרה זה מכבר. לפיכך, נקבע המשך הדיון ליום 26.10.14 בשעה 9.

אם הנאשם אינו יכול להתייצב לדיון יהיה עליו להפסל עד תום ההליכים".

ביום 26.10 התייצב הסנגור ומסר כי הנאשם לא יכול להגיע עקב "השתלמות" במקום עבודתו, ב - 6.11 הביע הסנגור תקווה כי הנאשם יוכל להגיע "בשבוע הבא", אולם ב - 18.11 שוב לא התייצב הנאשם עקב השתלמות... ביום 25.11 התייצב הסנגור פעם נוספת והודיע כי מצבו של הנאשם עבודה "רגיש" והוא עלול לעמוד בפני פיטורין אם יעדר מעבודתו...

ביום 7.12 התייצב הנאשם סוף-סוף לדיון, לראשונה מאז הדיון הראשון בתיק בחודש ספטמבר 2013, ההסדר הוצג ואושר כאמור, וזאת כאשר הייצוג עובר מהסנגוריה הציבורית לייצוגו של עו"ד פרטי.

3. אקדים ואומר, כי גם אם סבל הנאשם ממחלות וגם אם היה במצב "רגיש" בעבודתו, גם אם נשלח להשתלמות וגם אם אירעו במשפחתו מקרים משמחים ומעציבים, הרי סך התנהלותו מלמדת על זלזול בהליך המשפטי.

אינני יכול לקבל כי אדם חולה שוב ושוב ביום הדיון או כי יש לו התחייבויות אחרות חשובות יותר, והדבר רק מלמד על סדר העדיפויות שלו ועל החשיבות האפסית שהוא מייחס להליך המשפטי. אכן יש נסיבות המונעות הופעה בבית המשפט, אולם מי שקיבל דחייה בשל מחלה יעשה מאמץ וייתייצב לדיון הנדחה גם אם אינו כשיר לחלוטין ומי שנדרש להתייצב במקום עבודתו יסביר למעבידו בפעם הבאה כי חובה עליו להתייצב גם לדיון בבית המשפט.

הדיון בעניינו של הנאשם ערך דקות אחדות, ואינני מקבל כי קיים אדם כה עסוק וטרוד בענייניו שאינו יכול להתפנות לשעה אחת או מעט יותר בבוקרו של יום בכדי להגיע לבית המשפט ולסיים את ההליך שנמשך ללא צורך תקופה כה ארוכה.

4. דברים אלה נאמרו באופן כללי, מבלי להתייחס לאישורים שהגיש הנאשם ודומה כי הם נכונים שבעתיים לאחר בחינת האישורים.

כל האישורים הרפואיים הינם רטרואקטיביים מחודש דצמבר 2014, לאחר מועד הדיון האחרון בתיק, באף לא אחד מהם מופיעה הסיבה לאי כשירותו הרפואית של הנאשם, וברובם נרשם כי ניתנו **בלא בדיקת הנאשם** ועל פי שיחה טלפונית עם המשרד...

כל האישורים מצביעים על אי כושר לימים אחדים, בדרך כלל יום או יומיים לפני הדיון ועד יום-יומיים לאחריו, שאז מחלים הנאשם "באורח פלא" מאותה מחלה מסתורית שכאמור פרטיה אינם מופיעים ברישום.

האישורים הרפואיים הינם גם למועדים בהם לא הופיע הנאשם עקב "צו 8", כאב שיניים, או עקב השתלמות בעבודה, ובכל הזהירות אומר כי הריח העולה מהם הוא של אישורים שניתנו לבקשת הנאשם בלא כל ביסוס במימצא רפואי בידי הרופא החתום עליהם.

5. לאור כל האמור לעיל סבורני כי אין מנוס מחיוב הנאשם בהוצאות ראיות בגין התנהגותו המגלה זלזול מוחלט בהליך, בזמן שהוקצה לדיונים בעניינו ובמאמצי סנגורו. האישורים שהגיש הנאשם לא רק שאינם מצדיקים להמנע מחיוב בהוצאות, אלא שאף לא מצאתי בהם סיבה להקל עימו, וזאת כאשר הנאשם אינו נרתע מהעלאת טענות שהתבררו כבלתי נכונות בדבר שירות מילואים או השתלמות אליה נקרא.

מאחר והצדדים הגיעו להסדר כאמור, ראיתי לנכון להסתפק בהוצאות מתונות ולא למצות עימו את הדין כפי שראוי היה. **אני מחייב את הנאשם בתשלום סך 3,500 ₪ וזאת עד יום 30.3.15.**

יש להמציא לנאשם את ההחלטה באמצעות סנגורו, עו"ד דויד.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשע"ה, 21 דצמבר 2014.